

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

dette, således at man skulle være i hvert fald 18 år, før man fik lov til at køre med et sådant apparat, der både kan drive folk fra sans og samling om natten og også kan gøre det farligt for almindelige mennesker at færdes på vejene.

Der er også et andet problem i forbindelse med hele knallerthistorien, og det er dette, at når den pågældende ikke har nogen nummerplade og ikke skal have noget førerbevis, så kan man, hvis han bliver taget i en ordentlig kæfert — for at sige det populært — ikke gøre andet end at sige til ham: gå hjem og i seng! Hvis han ikke gør det, kan man ikke forhindre ham i at køre videre på knallerten — hvis han altså kan — så længe man ikke har hjemmel til at forlange køretøjet deponeret en overgang. Der er altså visse ting, som det nok kunne være værd at overveje.

Hvad angår selve fartbegrænsningen, er det min opfattelse, at i al almindelighed virker det, vi nu har, vist nogenlunde fornuftigt. Jeg er enig i de betragtninger, der er anført angående generel fartbegrænsning gennem byerne. Sådanne generelle begrænsninger tror jeg overhovedet ikke på; jeg tror ikke på, at de lader sig praktisere, og slet ikke på, at de lader sig kontrollere. Forholdene vil være så vidt forskellige i de forskellige bebyggelsesformer. Det kommer an på en uhyre masse ting: hvordan vejene er formet, hvordan trafikken foregår o. s. v., og det må derfor være, man kan vel ikke sige individuelt, men stedbetonet, hvordan man skal foretage sådanne reguleringer.

Det ærede medlem frk. Helga Pedersen nævnte i denne forbindelse nogle eksempler fra sin egen praksis. Jeg kan anføre et, som var ganske interessant, en oplevelse, jeg havde forleden dag. Min kone og jeg kørte fra Odense til Nyborg — vi kørte 80 km, det er det, min fysik kan holde til — og vi blev overhalet af 5 køretøjer: en fransk personvogn, en svensk personvogn, to lastvogne med anhængere og en turistbus; og jeg må sige, at de tre sidstnævnte ålede sig ikke forbi, de strøg forbi, farten var langt over 100 km, derom er der ingen tvivl. Efter min opfattelse er der meget lidt kontrol med den slags, sandsynligvis fordi man ikke har mandskab til at gennemføre den. Lastvognenes og turistbussernes chauffører

kører vel med den hastighed for at tjene de nødvendige penge til afskrivningen på vognene, og hvad ved jeg, men der er nu en hastighedsgrænse for lastbiler på 60 km, selvom den ikke bliver overholdt ret mange steder.

Jeg tror i og for sig, den højtærede justitsminister har nogenlunde dækning i selve færdselsloven til gennemførelse af alle de foranstaltninger, som det ærede medlem hr. A. C. Normann har foreslået, men nu skal der altså lidt mere fart på, forstår jeg. I den forbindelse vil jeg gerne sige, at hvis den højtærede minister kommer til den opfattelse, at det vil være rimeligt at ændre loven på visse punkter, er vi fra mit parti villige til at deltage i behandlingen af et lovforslag med positivt sigte. Vi er selvfølgelig også villige til at deltage i en udvalgsbehandling af disse forhold, hvis man kan finde ud af at nedsette et udvalg og få det i gang på basis af det her fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

Lynnerup Nielsen: Der er nu gået så tilpas lang tid efter den nye færdselslovs ikrafttræden, at der måske kan være god grund til at tage spørgsmålet om færdselssikkerheden op til drøftelse, sådan som det nu sker ved det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Vi har nu fået en statistik og har hørt den højtærede justitsminister i dag nævne tallene for færdselsulykker; deraf har vi jo glædeligvis kunnet se, at tallene er stagnerende eller for nedadgående i forhold til de tal, som forelå for første halvår af 1955. Nedgangen var, efter hvad der blev nævnt her, ca. 10 pct., til trods for at der har været en stærk stigning i knallertkørernes antal, og knallertkørerne må jo henregnes til en kategori af trafikanter, som gør færdslen mere vanskelig, og som også fremkalder ulykker; det fremgår jo af statistikken, at knallertkørerne har en ret stor ulykkesprocent. Men til trods for at der som nævnt er en stagnation i ulykkestallene i al almindelighed, er disse tal så store, at der er al god grund til at fremsætte et sådant forslag til folketingsbeslutning, der jo tager sigte på indenfor de givne rammer af vor færdselslovgivning at modvirke de store ulykkestal.

Ulykkestallene for vore gader og veje er jo i virkeligheden urovækkende. Så meget